

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน การสอนช่อมเสริม และการสนับสนุนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรทั่วไป

- X₁ แทน คุณภาพการสอน
X₂ แทน การสอนช่อมเสริม
X₃ แทน การสนับสนุนของผู้ปกครอง

2. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรเกณฑ์

- Y แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

3. สัญลักษณ์ของค่าสถิติทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

- r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน
R² แทน ค่าอำนาจในการพยากรณ์
a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปค่าเบนดิบ
b แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปค่าเบนดิบ
β แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปค่าเบนมาตรฐาน
S.E._b แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย
 $\hat{Y}$ แทน ค่าเบนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป

ค่าเบนดิบ

- $\hat{Z}$ แทน ค่าเบนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป

ค่าเบนมาตรฐาน

- S.E._{yy} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย

ในตอนนี้ผู้วิจัยนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัยได้แก่ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คุณภาพการสอน การสอนช่อมเสริม และการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยนำเสนอค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบี่ยงเบน และความโด่ง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัดคุณประสิทธิ์ของการวิจัย และทดสอบสมมติฐาน

ในตอนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ กับตัวแปร ทำนายคือตัวแปรคุณภาพการสอน ตัวแปรการสอนช่อมเสริม และตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้ตัวแปรคุณภาพการสอน การสอนช่อมเสริม การสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรทำนายโดยจะนำเสนอสมการพยากรณ์ทั้งในรูปแบบแนวคิดและคะแนน มาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคุณภาพการสอน การสอนช่อมเสริม การสนับสนุนของผู้ปกครอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผลการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คุณภาพการสอน การสอนช่อมเสริม และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรคุณภาพการสอน(X_1) การสอนช่องเสริม(X_2) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_3) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์(Y)

ค่าสถิติ	Y	X_1	X_2	X_3
ค่าต่ำสุด	12	28	26	28
ค่าสูงสุด	40	82	96	87
พิสัย	28	54	70	59
คะแนนเต็ม	45	90	100	95
ค่าเฉลี่ย	29.271	58.707	61.480	56.784
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.796	6.581	7.003	7.701
สัมประสิทธิ์การกระจาย	16.386	11.210	11.390	13.562
ความเกี่ยวข้อง	-0.650	-0.213	-0.257	-0.262
ความโถง	0.565	1.299	2.779	0.765

N = 417

จากตาราง 6 พาไปว่า ในตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ (Y) คุณภาพการสอน (X_1) การสอนช่องเสริม (X_2) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_3) มีค่าต่ำสุดเป็น 12, 28, 26 และ 28 คะแนน ตามลำดับ ในขณะที่ค่าสูงสุดมีค่าเป็น 40, 82, 96 และ 87 คะแนน และมีค่าพิสัยเป็น 28, 54, 70 และ 59 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรการสอนช่องเสริมมีค่าพิสัยสูงสุด รองลงมาคือตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง คุณภาพการสอน และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีค่าพิสัยต่ำสุด

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เท่ากับ 29.271 จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.796 คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพการสอนของครูเท่ากับ 58.707 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.581 และคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรการสอนช่องเสริมเท่ากับ 61.480 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.003 คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครองเท่ากับ 56.784 จากคะแนนเต็ม 95 คะแนน และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.701 โดยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด (16.386) รองลงมาคือตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (13.562) ตัวแปรการสอนช่องเสริม (11.390) และตัวแปรคุณภาพการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด (11.210) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีการกระจาย

ของคะแนนสูงสุด รองลงมาคือตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง ตัวแปรการสอนซ้อมเสริม และตัวแปรคุณภาพการสอน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการแยกแข่งข้องข้อมูลในแต่ละตัวแปร พบร่วมกันว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน -0.650 ความถี่ด้วยเป็น 0.565 ตัวแปรคุณภาพการสอนมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน -0.213 ความถี่ด้วยเป็น 1.299 ตัวแปรการสอนซ้อมเสริมมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน -0.257 ความถี่ด้วยเป็น 2.779 และตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครองมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน -0.262 ค่าความถี่ด้วยเป็น 0.765 จะเห็นได้ว่าทุกตัวแปรมีความเบี่ยงเบนลับ มีค่าความถี่ด้วยเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยในทุกตัวแปร โดยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และตัวแปรการสอนซ้อมเสริมมีการแข่งแข่งกันได้มาก โดยตัวแปรคุณภาพการสอนและตัวแปรการสอนซ้อมเสริม มีค่าความถี่ด้วยสูงกว่าปกติเล็กน้อย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คุณภาพการสอน การสอนซ้อมเสริม การสนับสนุนของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 7 และตาราง 8

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเดียวที่คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ (Y) กับตัวแปรทำนาย คือ คุณภาพการสอน (X_1) การสอนซ้อมเสริม (X_2) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_3)

ตัวแปร	Y	X_1	X_2	X_3
Y	1.000			
X_1	.343**	1.000		
X_2	.270**	.353**	1.000	
X_3	.520**	.239**	.170**	1.000

** $p < .01$

จากตาราง 7 พบร่วมกันว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นตัวแปรเดียวที่คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ $.01$ ทุกตัวแปร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรการสอนซ้อมเสริมมีค่าสูงสุด (.520) รองลงมาคือตัว

แปรคุณภาพการสอน (.343) และตัวแปรการสอนชื่อมเสริม (.270) ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำขึ้นด้วยกันพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างคุณภาพการสอนกับการสอนชื่อมเสริมมีค่าสูงสุด (.353) รองลงมาคือระหว่างตัวแปรคุณภาพการสอนกับตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปักครอง (.239) และระหว่างตัวแปรการสอนชื่อมเสริมกับตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปักครอง (.170)

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวพยากรณ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน	r	R^2
$RYX_1, X_2 X_3$	.210**	.044
$RYX_2, X_1 X_3$	.142**	.020
$RYX_3, X_1 X_2$	.473**	.224

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์(Y) ตัวแปรคุณภาพการสอน (X_1) โดยมีตัวแปรการสอนชื่อมเสริม (X_2) และการสนับสนุนของผู้ปักครอง (X_3) คงที่ มีค่าเท่ากับ .210 ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับตัวแปรการสอนชื่อมเสริม โดยมีตัวแปรคุณภาพการสอนและคงที่ เท่ากับ .142 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปักครอง โดยมีตัวแปรคุณภาพการสอนและการสอนชื่อมเสริมคงที่ มีค่าเท่ากับ .473 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรที่นำขึ้นด้วยกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปักครองเมื่อตัวแปรที่นำขึ้นด้วยกัน มีค่าสูงสุด รองลงมาคือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับตัวแปรคุณภาพการสอนและตัวแปรการสอนชื่อมเสริมตามลำดับ

สำหรับค่าอำนาจการพยากรณ์ (R^2) พบว่าตัวแปรคุณภาพการสอน การสอนชื่อมเสริมและการสนับสนุนของผู้ปักครอง มีค่าอำนาจการพยากรณ์เป็น .044, .020 และ .224 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปักครองมีอำนาจในการพยากรณ์ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงสุด รองลงมาคือตัวแปรคุณภาพการสอนและตัวแปรการสอนชื่อมเสริม ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ผลการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้ตัวแปรคุณภาพการสอน การสอนช่อมเสริมและการสนับสนุนของผู้ปกครองเป็นตัวแปรทำนายทั้งในรูปแบบเดียวและคะแนนมาตรฐานโดยใช้วิธีวิเคราะห์การ回帰多元 (Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์การจดถือในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ตัวแปรทำนาย	b	S.E. _b	β	t
X ₁	1.139	0.032	0.191	4.362**
X ₂	0.086	0.303	0.126	2.919**
X ₃	0.282	0.026	0.453	10.914**
a = -0.206	R = .579	$R^2 = .335$	S.E. _{est}	= 3.925

** p < .01

จากตาราง 9 พบว่า ตัวแปรคุณภาพการสอน (X₁) ตัวแปรการสอนช่อมเสริม (X₂) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X₃) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน (Y) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณเท่ากับ .579 ค่าอำนาจในการพยากรณ์มีค่าเป็น .335 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุณภาพการสอน (X₁) การสอนช่อมเสริม (X₂) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X₃) สามารถร่วมกันทำนายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน (Y) ได้ประมาณร้อยละ 33 โดยที่มีค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 3.925

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การจดถือในรูปแบบเดียว (b) ของตัวแปรทำนาย ได้แก่ ตัวแปรคุณภาพการสอน (X₁) การสอนช่อมเสริม (X₂) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X₃) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การจดถือของทุกตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรคุณภาพการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์การจดถือในรูปแบบเดียวสูงสุด เท่ากับ 1.139 รองลงมาคือตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าเท่ากับ 0.282 และตัวแปรการสอนช่อมเสริม มีค่าสัมประสิทธิ์การจดถือในรูปแบบเดียวต่ำสุด เท่ากับ 0.086 ในขณะที่ค่าจุดตัดแกน Y มีค่าเป็น -0.206 เมื่อ

พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแหนณมาตรฐาน (β) พบร่วมตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแหนณมาตรฐานสูงสุด มีค่าเท่ากับ 0.453 รองลงมาคือ ตัวแปรคุณภาพการสอน มีค่าเท่ากับ 0.191 ในขณะที่ตัวแปรการสอนซ่อมเสริมนิค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแหนณมาตรฐานสูงสุด มีค่าเท่ากับ 0.126

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณในการวิจัยครั้งนี้สามารถสร้างสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน (Y) จากตัวแปรคุณภาพการสอน (X_1) การสอนซ่อมเสริม (X_2) และตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง (X_3) ในรูปแบบแหนณดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

สมการในรูปแบบแหนณดิบ *

$$\hat{Y} = -0.206 + 1.139X_1 + 0.086X_2 + 0.282X_3$$

สมการในรูปแบบแหนณมาตรฐาน

$$\hat{Zy} = 0.191X_1 + 0.126X_2 + 0.453X_3$$